

komisja miasta
usm, 12 06/16 F

Projekt

**UCHWAŁA NR
RADY MIASTA KĘDZIERZYN-KOŹLE**

z dnia 2017 r.

**w sprawie nadania nazwy rondu na skrzyżowaniu dróg publicznych
w Kędzierzynie-Koźlu**

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 13 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2017 r. poz. 1875, z późn. zm.¹⁾) Rada Miasta Kędzierzyn-Koźle uchwala, co następuje:

§ 1. Rondu, zlokalizowanemu na skrzyżowaniu Alei Jana Pawła II z ul. 1 Maja oraz ul. Miłą w Kędzierzynie-Koźlu, wskazanemu na załączniku mapowym do uchwały, nadaje się nazwę Konstantego Chmielewskiego.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Prezydentowi Miasta Kędzierzyn-Koźle.

§ 3. Uchwała podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Województwa Opolskiego oraz na stronie podmiotowej Urzędu Miasta Kędzierzyn-Koźle w Biuletynie Informacji Publicznej.

§ 4. Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia jej ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Opolskiego.

PREZYDENT MIASTA

Sabina Nowosielska
projekt

Niniejszy dokument nie budzi
zastrzeżeń pod względem
formalno-prawnym. 492/17

..... data podpis

Kierownik
Koordynator Biura Prawnego
Monika Orpel-Smigielka
Monika Orpel-Smigielka
Radca Prawny

Kierownik Wydziału
Gospodarki Nieruchomościami
i Planowania Przestrzennego
mgr Malgorzata Jarnas-Waltarnowicz

¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2017 r. poz. 2232.

UZASADNIENIE

projektu uchwały Rady Miasta Kędzierzyn-Koźle w sprawie nadania nazwy rondu na skrzyżowaniu dróg publicznych w Kędzierzynie-Koźlu

Gmina Kędzierzyn-Koźle w listopadzie 2017 r. zakończyła zadanie inwestycyjne polegające na rozbudowie i przebudowie części Alei Jana Pawła II. Na skrzyżowaniu Alei Jana Pawła II z ul. 1 Maja oraz ul. Miłą wybudowano nowe rondo.

W kwietniu 2016 r. do Urzędu Miasta Kędzierzyn-Koźle wpłynął wniosek Pana Bogusława Rogowskiego Rzecznika Obywatelskiej Grupy Inicjatywnej o nadanie planowanemu do wybudowania rondu na skrzyżowaniu Alei Jana Pawła II oraz ulic 1 Maja i Miłej imienia Konstantego Chmielewskiego.

Nadmienić należy, iż Rada Osiedla Śródmieście pozytywnie zaopiniowała przedkładany projekt uchwały Rady Miasta Kędzierzyn-Koźle.

Prezydent Miasta Kędzierzyn-Koźle proponuje rozważenie nadania ww. rondu nazwy **Konstantego Chmielewskiego**.

W imieniu Prezydenta Miasta Kędzierzyn-Koźle realizację niniejszej uchwały Rady Miasta Kędzierzyn-Koźle przeprowadzi Wydział Gospodarki Nieruchomościami i Planowania Przestrzennego, który informację o realizacji uchwały złoży w trybie określonym w § 41 ust. 15 Regulaminu Organizacyjnego Urzędu Miasta Kędzierzyn-Koźle.

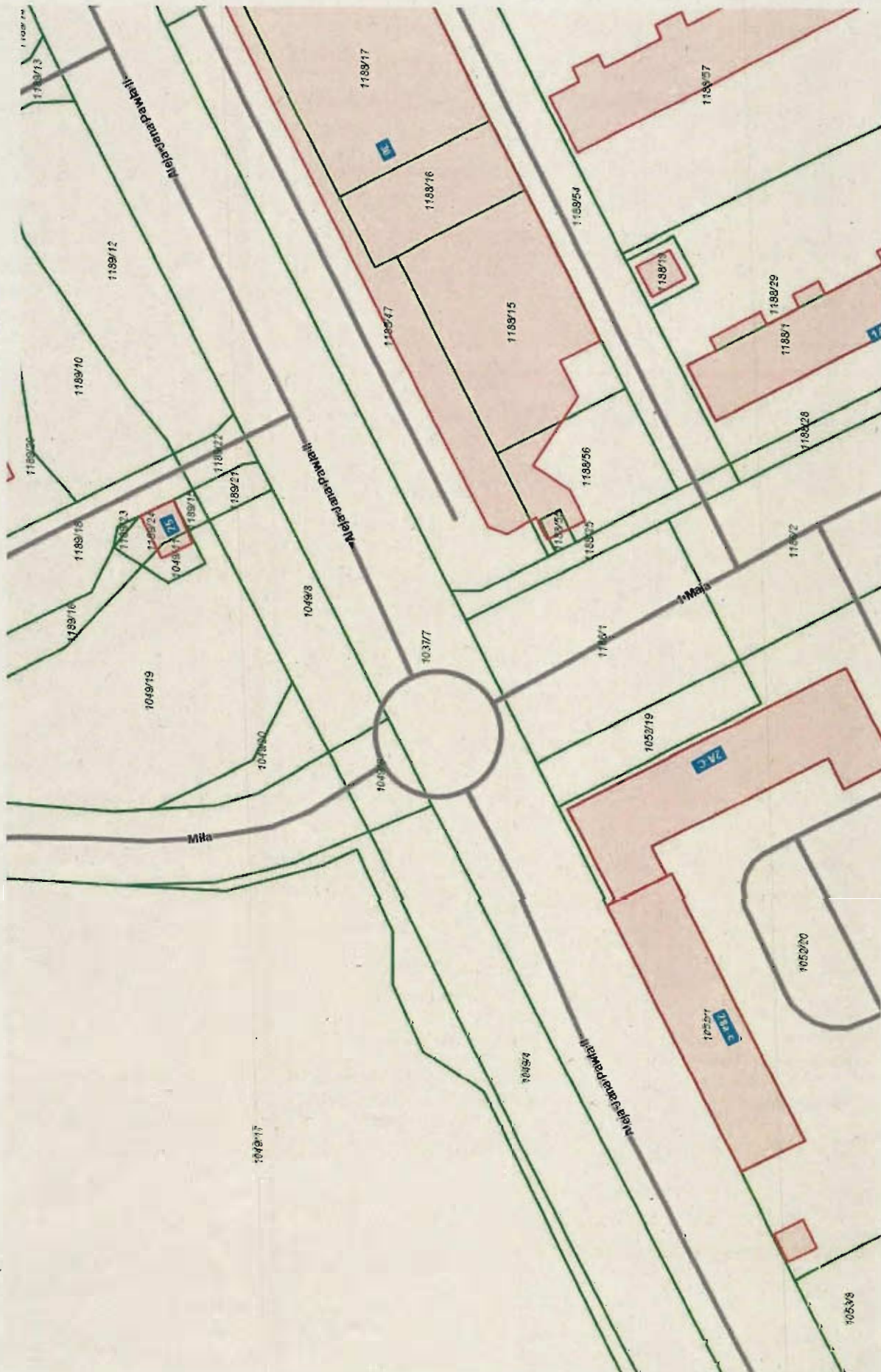
**Kierownik Wydziału
Gospodarki Nieruchomościami
i Planowania Przestrzennego**

mgr Małgorzata Jarnoz-Woitarowicz

PREZYDENT MIASTA

Sabina Nowosielska

Załącznik do uchwały nr
Rady Miasta Kędzierzyn-Koźle
z dnia

Konstanty Chmielewski

Konstanty Chmielewski urodził się 5 grudnia 1931 r. w Bydgoszczy. Studia kończył na Wydziale Chemicznym Politechniki Gdańskiej oraz na Politechnice Śląskiej w Gliwicach. Po ukończeniu studiów w Gdańsku, 2 marca 1953 r. przybył do Kędzierzyna z nakazem odbycia stażu pracy w Zakładach Azotowych "Kędzierzyn". Bardzo szybko piął się po szczeblach kariery zawodowej (od technologa wydziału amoniaku po głównego technologa Zakładów i Zastępcę Dyrektora d/s produkcji). W lipcu 1974 r. został skierowany do Nowego Dworu Mazowieckiego na stanowisko Dyrektora Naczelnego w Nowodworskich Zakładach Chemii Gospodarczej - „Pollena”, z misją wyprowadzenia tamtejszych zakładów chemicznych z zapaści gospodarczej.

Po trzech latach (od 16 listopada 1977 r.) wrócił do Kędzierzyna-Koźla. Na 17 lat objął stanowisko Dyrektora Naczelnego, później Prezesa Zarządu Zakładów Azotowych Kędzierzyn S.A. W ponad 60-letniej historii Azotów był osobą najdłuższą sprawującą to stanowisko. Z Zakładami Azotowymi był związany od marca 1953 r. do marca 1998 r. W tym okresie wykazał się wszechstronnymi umiejętnościami, wiedzą, doświadczeniem i energią twórczą w przeobrażaniu oblicza kędzierzyńskich Azotów w nowoczesny zakład polskiej chemii. Był zaangażowany w budowę, rozbudowę i modernizację fabryki. Dzięki jego osobistym staraniom przeprowadzono kluczowe dla firmy i całej polskiej chemii inwestycje. Ich wynikiem było skokowe zwiększenie wytwórczego potencjału zakładów, osiągnięcie światowych standardów jakości produktów i widoczne zmniejszenie uciążliwości dla środowiska.

Był twórczym inżynierem; autorem 32 projektów wynalazczych, z których 15 uzyskało ochronę patentową. Był laureatem Nagrody Państwowej I stopnia w dziedzinie techniki. Za osiągnięcia zawodowe, polityczne i społeczne na rzecz chemii, Zakładów, miasta i regionu wielokrotnie otrzymywał wyrazy uznania w kraju i za granicą, w tym liczne odznaczenia, wyróżnienia, nagrody państwowe, resortowe, regionalne, techniczne i związkowe. W uznaniu zasług został uhonorowany odznaczeniami państwowymi: Srebrnym Krzyżem Zasługi, Złotym Krzyżem Zasługi, Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski oraz Krzyżem Komandorskim Orderu Odrodzenia Polski. Przyznano mu także odznaki regionalne i branżowe: za zasługi dla Przemysłu Chemicznego, Zasłużonemu Opolszczyźnie, Zasłużony Pracownik ZAK, Za Zasługi dla Miasta, Zasłużony Racionalizator Produkcji.

Od stycznia 1995 r. do czerwca 1997 r. był liderem kolejnego wielkiego projektu, mającego na celu zapewnienie bazy surowcowej dla przedsiębiorstw chemicznych Polski południowej i znanego pod nazwą Kompleks Rafinerijno-Petrochemiczny „Południe”.

W marcu 1998 r. Konstanty Chmielewski zakończył pracę w Azotach i przeszedł na zasłużoną emeryturę, ale podtrzymywał stałe kontakty. Swoje umiejętności i zaangażowanie przeniósł w szersze obszary przemysłu chemicznego kraju, Opolszczyzny i miasta Kędzierzyn-Koźle.

Przy wprowadzaniu postępu technicznego w Zakładach Azotowych dyrektor Chmielewski szeroko współpracował z instytutami badawczymi, szczególnie z Instytutem Ciężkiej Syntezy Organicznej w Białymostku, Instytutem Chemii Przemysłowej w Warszawie i Instytutem Nawozów Sztucznych w Puławach. Dzięki umiejętnemu wykorzystywaniu krajowej bazy naukowej osobiście przyczynił się do powstania kilku nowoczesnych wytwórni, będących całkowicie tworem polskiej myśli technicznej.

Działalność Konstantego Chmielewskiego nie ograniczała się tylko do Zakładów Azotowych Kędzierzyn. Pracował w zespole dyrektorów zakładów należących do byłego Zrzeszenia „Petrochemia”, gdzie rozwiązywano problemy dotyczące całego przemysłu azotowego i petrochemicznego. Uczestniczył w pracach rządowych zespołów doradczych, udzielał się w województwie i w powiecie. Dzięki temu potrafił ściągnąć do Kędzierzyna inwestycje, bez których nie byłoby aktualnie wielu miejsc pracy.

Człowiek, który pozostawił trwały ślad w Zakładach Azotowych, mieście i polskiej chemii. Posiadał duży autorytet w środowisku chemicznym Polski. Przyczynił się do wzrostu pozycji kędzierzyńskich Azotów i miasta. Wzjął, znajomość realiów i potrzeb całej branży chemicznej w kraju sprawił, że jako menedżer, wyprzedził swoje czasy pomysłami, które uparcie realizował. Za czasów Konstantego Chmielewskiego Azoty stały się jednym z najnowocześniejszych przedsiębiorstw branży chemicznej, a w czasie jego dyrektorowania przeżyły największy rozkwit. Beneficjentami tego zjawiska byli nie tylko pracownicy Zakładów, ale ich rodziny i pozostali mieszkańcy miasta. Najbardziej spektakularnie inwestycje, jakie miały miejsce w tym okresie były generowane z myślą o dynamicznym i długofalowym rozwoju Azotów, a także zminimalizowaniu wpływu wielkiej chemii na środowisko.

Było to w czasach, kiedy dopiero zaczynała kiełkować świadomość proekologiczna w kraju. Nowoczesne wytwórnie chemiczne projektowane były tak, aby zminimalizować technologiczną uciążliwość dla otoczenia, ponadto inwestycjom zawsze towarzyszyło budowanie obiektów ochronnych. Dzięki zabiegom Konstantego Chmielewskiego powstały dla miasta takie przedsięwzięcia, jak system monitoringu imisji szkodliwych substancji BASKI oraz miejska stacja uzdatniania wody przy ul. Dunikowskiego. Okres ten, poza finansowaniem przez Azoty działalności kulturalno-oświatowej i sportowo-rekreacyjnej, zaowocował oddaniem domu kultury, krytej pływalni, hoteli, stadionu sportowego, licznych budynków mieszkalnych, pozyskaniem taboru samochodowego dla lokalnego przedsiębiorstwa komunikacji miejskiej, powstaniem ogródków działkowych. To dzięki m.in. decyzji Konstantego Chmielewskiego Osiedle Azoty ma swój kościół.

Przy wsparciu finansowym Azotów, odbywały się liczne imprezy kulturalne, takie jak Dni Miasta, Plenery Malarskie, Międzynarodowe Spotkania Zespołów Ludowych, Festiwal Filmów „Publicystyka” czy kędzierzyńsko-kozielskie seminaria naukowe. Wspierał również działalność Towarzystwa Ziemi Kozielskiej. W tym okresie Zakłady uhonorowane zostały tytułem „Mecenasa Kultury Śląska Opolskiego”. Umiał on godzić rolę skutecznego stratega z jednoczesną wrażliwością na potrzeby społeczne otoczenia. To dzięki jego umiejętnościom menedżerskim, politycznym i negocjacyjnym, Azoty przeszły trudny okres transformacji ustrojowej i gospodarczej bez dramatycznych konsekwencji. W tym okresie rozpoczął się proces restrukturyzacji zakładów i wydzielania pierwszych spółek zależnych. Był zwolennikiem zmian spokojnych, z poszanowaniem dorobku i dalszego rozwoju ludzi. Umiał w porę dostrzec, jakim wymogom należy sprostać w gospodarce rynkowej. Był pierwszym orędownikiem nowego, rynkowego myślenia i reorientacji marketingowej firmy, jej komputeryzacji i reorganizacji.

Od czasu powołania w 1988 r. Polskiej Izby Przemysłu Chemicznego do 2000 r. pełnił także funkcję Prezesa Zarządu Izby. Tu inspirował i organizował ważne dla funkcjonowania i rozwoju polskiego przemysłu chemicznego akcje, m.in. zapewnienia dostaw surowców i ochrony środowiska. Nawązał współpracę Izby z europejskimi organizacjami przemysłowymi. Dostrzegał zagrożenia i szansę polskiego przemysłu wielkiej syntezy chemicznej i reprezentował interesy tej branży na szczeblu rządowym.

Był także aktywnym działaczem Stowarzyszenia Inżynierów i Techników Przemysłu Chemicznego, do którego wstąpił w 1953 roku, w momencie rozpoczęcia pracy zawodowej. Przez wiele kadencji był członkiem Zarządu Oddziału Stowarzyszenia z siedzibą w Kędzierzynie-Koźlu. Zasiadał w jury nagród wojewódzkich NOT w Opolu i nagród Zarządu Głównego Stowarzyszenia w Warszawie. Za tę pracę społeczną został wyróżniony Odznaką Honorową Stowarzyszenia, a także Srebrną i Złotą Odznaką Naczelnej Organizacji Technicznej. Za osiągnięcia zawodowe otrzymał Medal im. Profesora Wojciecha Świętosławskiego.

Cały czas czynnie uczestniczył w życiu gospodarczym swojego miasta, powiatu i województwa. Działal lokalnie z uwzględnieniem realiów globalnych. Potrafił wyszukiwać utalentowanych ludzi. Umiał w nich zaszczyć entuzjazm. Miał dar zjednywania sobie otoczenia. Jednocześnie pozostawał zwyczajnym i przystępnym człowiekiem, znanym z zainteresowań pozatechnicznych oraz poczucia humoru. Zawsze miał czas dla szeregowych pracowników firmy i taki pozostał do końca. Do ostatnich swoich dni był radnym powiatu Kędzierzyn-Koźle. Zmarł 3 lutego 2002 r., przeżywszy 70 lat.

